

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างรูปแบบการพัฒนาคู่มือเพื่อการส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีวิธีดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการพัฒนาคู่มือเพื่อส่งเสริมให้จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การดำเนินงานในระยะที่ 2
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ 2
5. การปรับปรุงรูปแบบการพัฒนา

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาคู่มือเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยมีรายละเอียดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญใช้วิธีการเชิงปฏิบัติการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กลุ่มทดลอง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การดำเนินงานทดลอง
7. การประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
8. ขั้นตอนการวิจัยรูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ระยะที่ 1 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1. ผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1

ประชากร ได้แก่ ครูที่ทำการสอนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21 จำนวน 1,754 คน จำแนกตามกลุ่มเครือข่ายตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21

ลำดับที่	กลุ่มเครือข่าย	จำนวนครูผู้สอน (คน)
1	สหวิทยาเขต ปทุมเทวาภิบาล	210
2	สหวิทยาเขต หนองคาย	137
3	สหวิทยาเขต เทศร์งสี่	111
4	สหวิทยาเขต ท่าบ่อ	199
5	สหวิทยาเขต พิสัยสระเศษ	209
6	สหวิทยาเขต เบญจทิพย์	103
7	สหวิทยาเขต โഴพิสัย – ปากคาด	198
8	สหวิทยาเขต บึงกาฬ	188

ลำดับที่	กลุ่มเครือข่าย	จำนวนครูผู้สอน (คน)
9	สหวิทยาเขต ศรีพรเจริญ	184
10	สหวิทยาเขต เซกา	215
รวม		1,754

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21 ที่ได้มา โดยการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณ ของ Taro Yamane. (1973 : 727)

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ

$$n = \text{ขนาดกลุ่มตัวอย่าง}$$

$$N = \text{จำนวนประชากร}$$

$$e = \text{ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้}$$

(ในที่นี้กำหนดไว้ที่ .05)

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าในสูตร} \quad n &= \frac{1,754}{1 + (1,754 (0.05))^2} \\ &= 326 \end{aligned}$$

จากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรทาโร ยามาเน่ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 326 ตัวอย่าง และเพื่อเป็นการกระจายข้อมูลตามกลุ่มเครือข่ายต่าง ๆ จึงคำนวณแยกตามกลุ่มเครือข่ายได้ ดังนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่มเครือข่าย} = \frac{\text{ครูผู้สอนในแต่ละกลุ่มเครือข่าย} \times 326}{1,754}$$

ตารางที่ 2 จำนวนตัวอย่างแยกตามกลุ่มเครือข่าย

ลำดับที่	กลุ่มเครือข่าย	จำนวนครูผู้สอน	จำนวนตัวอย่าง
1	สหวิทยาเขต ปทุมเทวาภิบาล	210	40
2	สหวิทยาเขต หนองคาย	137	25
3	สหวิทยาเขต เทศรังสี	111	20
4	สหวิทยาเขต ท่าบ่อ	199	37
5	สหวิทยาเขต พิสัยสระเกษ	209	38
6	สหวิทยาเขต เบญจทิพย์	103	20
7	สหวิทยาเขต โช่งพิสัย – ปากคาด	198	37
8	สหวิทยาเขต บึงกาฬ	188	35
9	สหวิทยาเขต ศรีพรเจริญ	184	34
10	สหวิทยาเขต เซกา	215	40
รวม		1,754	326

1.3 การสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำรายชื่อครูผู้สอนในแต่ละกลุ่มเครือข่ายมาจับฉลากจากรายชื่อครูผู้สอนในแต่ละกลุ่มเครือข่ายทั้ง 10 กลุ่ม จนครบตามจำนวน 326 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.1 ตัวแปรอิสระ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ

2.1.1 ปัจจัยด้านการเพิ่มสมรรถนะครู ประกอบด้วย 5 ตัวแปร ได้แก่

1) การส่งเสริมให้ครูเข้าประชุม อบรม และสัมมนา 2) การส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเองด้านความรู้ ทักษะและเทคโนโลยี 3) การส่งเสริมให้ครูพัฒนากระบวนการเรียนการสอน สร้างนวัตกรรม และทำวิจัยในชั้นเรียน 4) การจัดทำโครงการส่งเสริมพัฒนาบุคลากร และ 5) การจัดสวัสดิการ เครือข่ายการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาครู

2.1.1 ปัจจัยด้านเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งได้แก่ ความรู้สึกในลักษณะทางบวก หรือทางลบ

2.1.2 ปัจจัยด้านความพึงพอใจในงานของครู ประกอบด้วย การใช้ความรู้ความสามารถ การบรรลุเป้าหมายความก้าวหน้า การได้รับการยอมรับผลประโยชน์เกื้อกูล ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และการปกครองบังคับบัญชา

2.1.3 ปัจจัยด้านการสนับสนุนการทำงานของครู ประกอบด้วย การจัดทำข้อมูลข่าวสารเอกสารวิชาการของโรงเรียน การสนับสนุนทรัพยากร และเทคโนโลยีการศึกษา ความสามัคคีในหมู่คณะ ความร่วมมือขององค์กรในชุมชน

2.1.4 ปัจจัยด้านคุณลักษณะด้านวิชาชีพครู ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร ความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ความรู้ความสามารถในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ตลอดจนการนำผลการวิจัยไปปรับปรุงพัฒนาการเรียนรู้ และความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พฤติกรรมการสอนของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และคุณภาพของแผน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่ศึกษาในครั้งนี้ ภายใต้การควบคุมดูแลและให้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีทั้งหมด 6 ฉบับ ดังนี้

1. แบบวัดการเพิ่มสมรรถนะครู
2. แบบวัดเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. แบบวัดความพึงพอใจในงานของครู
4. แบบวัดการสนับสนุนการทำงานของครู
5. แบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพครู
6. แบบวัดพฤติกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวัดในการวิจัยระยะที่ 1 นี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

1. แบบวัดการเพิ่มสมรรถนะครู เป็นแบบที่วัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดการพัฒนาครูอย่างถูกต้อง

1.2 สร้างแบบวัดการพัฒนาครู โดยเขียนคำถามให้สอดคล้องกับตัวแปรในแบบวัดการพัฒนาครูมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม ที่มีข้อความสอดคล้องกับตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปร ได้แก่ 1) ด้านการส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมการประชุมอบรมสัมมนา 2) ด้านการส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเอง 3) ด้านการส่งเสริมการพัฒนาการสอนสร้างนวัตกรรม และการทำวิจัยในชั้นเรียน 4) ด้านส่งเสริมพัฒนาบุคลากรในโรงเรียน 5) ด้านสวัสดิการหรือช่วยการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาครู ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ปฏิบัติ 5 ครั้งขึ้นไป ได้ 5 คะแนน

ปฏิบัติ 4 ครั้งขึ้นไป ได้ 4 คะแนน

ปฏิบัติ 3 ครั้งขึ้นไป ได้ 3 คะแนน

ปฏิบัติ 2 ครั้งขึ้นไป ได้ 2 คะแนน

ปฏิบัติ 1 ครั้งขึ้นไป ได้ 1 คะแนน

1.3 นำแบบวัดการพัฒนาครูเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำ

1.4 นำแบบวัดการเพิ่มสมรรถนะครูที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ด้านการวัดผลและประเมินผลเพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามแต่ละข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อหาดัชนีความสอดคล้องของข้อความ (Index of Congruence : IOC) ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1.4.1 ดร.คำดี จันทะเกษ วุฒิปริญญาเอกสาขาบริหารการศึกษา
ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนร่วมมิตรวิทยา อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษา

1.4.2 รศ.ดร.ณรงค์ฤทธิ์ โสภา วุฒิปริญญาเอกสาขาวิทยาศาสตร์
การพัฒนาภูมิภาค ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาวิทยาศาสตร์การพัฒนากลุ่มภาค
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามผู้เชี่ยวชาญ
ด้านการวิจัยและวัดผลการศึกษา

1.4.3 อ.ดร.แดนวิชัย สายรักษา วุฒิปริญญาเอกสาขาวิทยาศาสตร์
การพัฒนาภูมิภาค ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาวิทยาศาสตร์การพัฒนากลุ่มภาค
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านการจัดการศึกษา

1.4.4 ดร. ไชยเรศ บัวใหญ่รักษา วุฒิปริญญาเอกสาขาวิทยาศาสตร์

การพัฒนาภูมิภาค ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหนองนาง อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย
ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษา

1.4.5 ผศ.ดร.กัลยา ยศคำลือ วุฒิปริญญาเอกสาขาบริหารการศึกษาและ
วุฒิปริญญาเอกสาขารัฐประศาสนศาสตร์ ตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายวิจัย คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและวัดผลการศึกษา

1.5 คัดเลือกคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปไว้ใช้ ได้แบบสอบถาม
ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.62 – 1.00

1.6 ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา
อีกครั้งก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.7 นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC
(เผชิญ กิจระการ, 2542 : 141) จากนั้นพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง
ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ไปมาจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง
(IOC) ระหว่าง 0.62 – 1.00

1.8 นำแบบวัดการพัฒนาครูที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบเชิงโครงสร้าง
และเชิงเนื้อหาแล้ว ไปทดลองใช้กับครูผู้สอนจำนวน 30 คน ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างใน
การวิจัย (รังสรรค์ สิงหเลิศ, 2551 : 141)

1.9 นำข้อมูลมาวิเคราะห์อำนาจจำแนกรายข้อใช้เทคนิค Item - total
Correlation โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม ของแบบวัดการพัฒนาครู

1.10 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการพัฒนาครูทั้งแบบฉบับ
โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (Lee Joseph,
1970 : 11)

1.11 นำแบบวัดการพัฒนาครูที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปพบอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญเดิม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจนได้รับความ
เห็นชอบ จึงนำไปจัดพิมพ์เป็นแบบวัดการพัฒนาครูฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวม
ข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

2. แบบวัดเจตคติการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
โดยมีขั้นตอนการสร้างต่อไปนี้

2.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ เจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่ศึกษา

2.2 สร้างแบบวัดเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเขียนคำถาม ให้สอดคล้องกับตัวแปรในแบบวัดเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวน 20 ข้อ ลักษณะแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบ Likert Scale เป็นคำถามเชิงบวก (Positive) 12 ข้อ เชิงลบ (Negative) 8 ข้อ ซึ่งในคำถามเชิงบวก ในแต่ละคำถาม ให้มีน้ำหนักดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ค่อนข้างเห็นด้วย	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

2.3 นำแบบวัดเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเสนอต่อ คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำ

2.4 นำแบบวัดเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สร้างขึ้น ไปใช้ ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.5 นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC (เพชฌัญ กิจระการ. 2542 : 141) จากนั้นพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป มาจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.72 - 1.00

2.6 นำแบบวัดเจตคติการเสนอที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบเชิงโครงสร้าง และเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอน จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย (รังสรรค์ สิงหเลิศ. 2551 : 141)

2.7 นำข้อมูลวิเคราะห์อำนาจจำแนกรายข้อใช้เทคนิค (Item - total Correlation) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม ของแบบวัดเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่าเท่ากับ 0.52 - 0.90

2.8 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (Lee Joseph. 1970 : 161) มีค่าเท่ากับ .82

2.9 นำแบบวัดเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจนได้รับความเห็นชอบ จึงนำไปจัดพิมพ์แบบวัดเจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

3. แบบวัดความพึงพอใจในงานของครู เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการร่างดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดความพึงพอใจในงานของครูอย่างถูกต้อง

3.2 สร้างแบบวัดความพึงพอใจในงานของครู โดยเขียนคำถามให้สอดคล้องกับตัวแปรในแบบวัดความพึงพอใจในงานของครู จำนวน 20 ข้อ ลักษณะแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณ 5 ระดับ ตามแบบ Likert Scale เป็นคำถามเชิงบวก (Positive) ทั้งหมดในแต่ละคำถาม ให้มีน้ำหนักคะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

3.3 นำแบบวัดความพึงพอใจในงานของครู เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

3.4 นำแบบวัดความพึงพอใจในงานของครู ที่ปรับปรุงแล้วแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจของครูแต่ละข้อ

3.5 นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC (เมธีญู กิจระการ. 2542 : 141) จากนั้นพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป มาจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60 – 1.00

3.6 นำแบบวัดความพึงพอใจในงานของครู ที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบเชิงโครงสร้าง และเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอนจำนวน 30 คน ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย (ริงสรณ์ สิงห์เสศ. 2551 : 141)

3.7 นำข้อมูลวิเคราะห์อำนาจจำแนกรายข้อใช้เทคนิค (Item - total Correlation) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม ของแบบวัดความพึงพอใจในงานของครูมีค่าเท่ากับ 0.45 – 0.80

3.8 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจในงานของครู ที่ฉบับโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (Lee Joseph, 1970 : 161) มีค่าเท่ากับ 0.82

3.9 นำแบบวัดความพึงพอใจในงานของครู ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจนได้รับความเห็นชอบ จึงนำไปจัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจในงานของครู ฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

4. แบบวัดการสนับสนุนการทำงานของครู เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดการสนับสนุนการทำงานของครูอย่างถูกต้อง

4.2 สร้างแบบวัดการสนับสนุนการทำงานของครูโดยเขียนคำถามให้สอดคล้องกับตัวแปรในแบบวัดการสนับสนุนการทำงานของครูจำนวน 15 ข้อ ลักษณะแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณ 5 ระดับ ตามแบบ Likert Scale เป็นคำถามเชิงบวก (Positive) ทั้งหมด ซึ่งในแต่ละคำถาม ให้มีน้ำหนักคะแนนดังนี้

เป็นประจำ	ให้	5	คะแนน
บ่อย ๆ	ให้	4	คะแนน
ค่อนข้างบ่อย	ให้	3	คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เคยเกิดขึ้น	ให้	1	คะแนน

4.3 นำแบบวัดการสนับสนุนการทำงานของครูเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4.4 นำแบบวัดการสนับสนุนการทำงานของครูที่ปรับปรุงแล้วแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจของครูแต่ละข้อ

4.5 นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC (เฟิชัญ กิจระการ, 2542 : 141) จากนั้นพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป มาจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60 – 1.00

4.6 นำแบบวัดการสนับสนุนการทำงานของครูที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบเชิงโครงสร้าง และเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอนจำนวน 30 คน ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย (รังสรรค์ สิงห์เลิศ, 2551 : 141)

4.7 นำข้อมูลวิเคราะห์อำนาจจำแนกรายข้อใช้เทคนิค (Item - total Correlation) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม ของแบบวัดความพึงพอใจในงานของครูมีค่าเท่ากับ 0.48 – 1.00

4.8 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการสนับสนุนการทำงาน ของครูทั้งฉบับโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Conbach (Lee Joseph, 1970 : 161) มีค่าเท่ากับ 0.84

4.9 นำแบบวัดการสนับสนุนการทำงานของครูที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปพบ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จนได้รับความเห็นชอบ จึงนำไปจัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจในงานของครู ฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

5. แบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอน การสร้างต่อไปนี้

5.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพอย่างถูกต้อง

5.2 สร้างแบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพโดยเขียนคำถามให้สอดคล้องกับ ตัวแปรในแบบวัดการสนับสนุนการทำงานของครูจำนวน 20 ข้อ ลักษณะแบบวัดเป็นแบบ มาตรฐานประมาณ 5 ระดับ ตามแบบ Likert Scale เป็นคำถามเชิงบวก (Positive) ทั้งหมด ซึ่งในแต่ละคำถาม ให้มีน้ำหนักคะแนนดังนี้

ดีเยี่ยม	ให้	5	คะแนน
ดี	ให้	4	คะแนน
พอใช้	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
ต้องปรับปรุง	ให้	1	คะแนน

5.3 นำแบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพเสนอต่อคณะกรรมการควบคุม
วิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

5.4 นำแบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพที่ปรับปรุงแล้วแก้ไขแล้ว
เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจของครูแต่ละข้อ

5.5 นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC
(เผชิญ กิจระการ, 2542 : 141) จากนั้นพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง
ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป มาจัดพิมพ์เป็นแบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพ ได้แบบวัดคุณลักษณะ
ด้านวิชาชีพที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67 – 1.00

5.6 นำแบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบ
เชิงโครงสร้าง และเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอนจำนวน 30 คน ซึ่งไม่ได้เป็น
กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย (รังสรรค์ สิงหเลิศ, 2551 : 141) มีค่าเท่ากับ 0.45 – 1.00

5.7 นำข้อมูลวิเคราะห์อำนาจจำแนกรายข้อใช้เทคนิค (Item - total
Correlation) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม ของแบบวัดคุณลักษณะ
ด้านวิชาชีพ มีค่าเท่ากับ 0.45 – 1.00

5.8 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพทั้งฉบับ
โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (Lee Joseph,
1970 : 161) มีค่าเท่ากับ 0.83

5.9 นำแบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปพบอาจารย์ที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจนได้รับ
ความเห็นชอบ จึงนำไปจัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจในงานของครู ฉบับสมบูรณ์ แล้ว
นำไปใช้เก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

6. แบบวัดพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การสร้างแบบวัดพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

6.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างถูกต้อง

6.2 สร้างแบบวัดพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเขียนคำถามให้สอดคล้องกับตัวแปรในแบบวัดการสนับสนุนการทำงานของครู จำนวน 20 ข้อ ลักษณะแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณ 5 ระดับ ตามแบบ Likert Scale เป็นคำถามเชิงบวก (Positive) ทั้งหมด เกณฑ์ในการตอบแบบวัดพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือเกณฑ์การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 10 ครั้ง ว่าผู้ถูกประเมินมีพฤติกรรมกรรมการจัดการสอนเกิดขึ้นตามคำถามในแบบวัดแต่ละข้อจำนวนเท่าใด ก็ให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องประเมินตามเกณฑ์ที่วางไว้ดังนี้

คำถามใดเกิดขึ้นจริง ประมาณ 9 - 10 ครั้ง ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 10 ครั้งให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “เป็นประจำ”

คำถามใดเกิดขึ้นจริง ประมาณ 6 - 8 ครั้ง ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 10 ครั้งให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “บ่อย”

คำถามใดเกิดขึ้นจริง ประมาณ 3 - 5 ครั้ง ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 10 ครั้งให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ค่อนข้างบ่อย”

คำถามใดเกิดขึ้นจริง ประมาณ 1 - 2 ครั้ง ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 10 ครั้งให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “นาน ๆ ครั้ง”

ถ้าคำถามใดไม่เกิดขึ้นเลย ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ไม่เคยเกิดขึ้น”
เกณฑ์การให้นำน้ำหนักคะแนนแบบวัดพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการเลือกตอบแต่ละคำถามดังนี้

เป็นประจำ	ให้	4	คะแนน
บ่อย ๆ	ให้	3	คะแนน
ค่อนข้างบ่อย	ให้	2	คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	ให้	1	คะแนน
ไม่เคยเกิด	ให้	0	คะแนน

6.3 นำแบบวัดพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

6.4 นำแบบวัดพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ปรับปรุงแล้วแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจของครูแต่ละข้อ

6.5 นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC (เผชิญ กิจระการ. 2542 : 141) จากนั้นพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป มาจัดพิมพ์เป็นแบบวัดวัดพฤติกรรมกรรมการเรียน ได้แบบวัดคุณลักษณะด้านวิชาชีพที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60 – 1.00

6.6 นำแบบวัดพฤติกรรมกรรมการสอนที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบเชิงโครงสร้าง และเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอน จำนวน 30 คน ซึ่ง ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย (รังสรรค์ สิงหเลิศ. 2551 : 141)

6.7 นำข้อมูลวิเคราะห์อำนาจจำแนกรายข้อใช้เทคนิค (Item - total Correlation) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม ของแบบวัดพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีค่าเท่ากับ 0.42 - 0.83

6.8 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทั้งฉบับโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (Lee Joseph. 1970 : 161) มีค่าเท่ากับ 0.85

6.9 ผู้วิจัยนำแบบวัดพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจนได้รับความเห็นชอบ จึงนำไปจัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจในงานของครู ฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

5.1.1 ขอนหนังสือเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21

5.1.2 นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อเสนอไปยังผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน

5.1.3 นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
หนองคาย ทั้ง 3 เขตพื้นที่การศึกษา เสนอไปยัง โรงเรียนใน แต่ละเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อ
ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอน

5.1.4 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

5.1.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการเชิญครูผู้สอนมารวมกันที่สำนักงาน
เขตพื้นที่มัธยมศึกษาหนองคาย เขต 21 และแจกแบบสอบถาม ให้ครูกลุ่มตัวอย่างตอบ
แบบสอบถามด้วยตนเอง แต่ถ้าคำถามใดมีปัญหาที่จะมีการซักถามทำการอธิบายเพิ่มเติม
และทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

5.2 ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการรวบรวมแบบวัดในครั้งนี้ ปรากฏดังนี้

5.2.1 ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ แจกแบบสอบถามให้กับครูที่เป็นกลุ่ม
ตัวอย่าง จำนวน 326 ชุด และได้รับกลับคืนมาทั้งหมด เมื่อตรวจสอบความเรียบร้อยถูกต้องของ
แบบสอบถามพบว่ามีจำนวน 320 ชุดที่สมบูรณ์ จากแบบสอบถามทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 98

5.2.2 นำแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามครบถ้วนสมบูรณ์ตรวจให้
คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดและนำผลไปทำการวิเคราะห์ข้อมูล

6. การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of Data)

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในระยะที่ 1 ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาจัดหมวดหมู่
และบันทึกคะแนนแต่ละข้อในรูปแบบ รหัส (Coding Form) หลังจากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดไป
วิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อทดสอบสมมติฐานเชิงทฤษฎีชั่วคราวที่สร้างขึ้นก่อนการวิจัย

6.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป
สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ความถี่ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

6.2 หาค่าสถิติลักษณะของปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้น
ผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

เกณฑ์การแปรความหมายคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรและตัว และสำหรับตัวแปร
ที่มีคะแนนตั้งแต่ 0 - 4 คะแนน ซึ่ง ได้แก่ 1) การพัฒนาครู 2) การสนับสนุนการทำงานของครู
ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.00	หมายถึง	ดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	ดี
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	0.50 – 1.49	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	0.00 – 0.49	หมายถึง	น้อยมาก

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรแต่ละตัว สำหรับตัวแปรที่มีคะแนนตั้งแต่ 1 - 5 คะแนน ซึ่งได้แก่ 1) เจตคติต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2) ความพึงพอใจในงานของครู และ 3) คุณลักษณะด้านวิชาชีพครู ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50 - 5.00	หมายถึง	ดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.50 - 4.49	หมายถึง	ดี
คะแนนเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.49	หมายถึง	น้อยมาก

6.3 สถิติวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัย การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) เพื่ออธิบายทัศนคติความคิดเห็นต่างกัน ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการพัฒนาคูเพื่อส่งเสริมให้จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

โดยใช้ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่พบระยะที่ 1 มาสร้างรูปแบบการพัฒนาคูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยในระยะที่ 2 ประกอบด้วย ผู้บริหารดีเด่นครูผู้สอนดีเด่น ครูชำนาญการพิเศษ ครูต้นแบบ และครูแกนนำ รวมทั้งสิ้น จำนวน 40 คน โดยมีวิธีการพิจารณาคัดเลือกดังนี้คือ

1.1 ผู้บริหารดีเด่น จำนวน 5 คน ครูผู้สอนดีเด่น จำนวน 10 คน ครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 5 คน ครูแกนนำ จำนวน 10 คน ครูต้นแบบ จำนวน 10 คน ได้มาโดยการ รวบรวมข้อมูลรายชื่อผู้บริหารดีเด่น จำนวน 40 คน รายชื่อครูผู้สอนดีเด่น จำนวน 60 คน รายชื่อครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 150 คน รายชื่อครูแกนนำ จำนวน 30 คน และรายชื่อครูต้นแบบ จำนวน 30 คน จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย เขต 21 รวมทั้งสิ้น จำนวน 310 คน

1.2 นำรายชื่อที่ได้มาจัดทำสลาก และทำการจับสลากให้ได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้ คือ ผู้บริหารดีเด่น จำนวน 5 คน ครูผู้สอนดีเด่น จำนวน 10 คน ครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 5 คน ครูแกนนำ จำนวน 10 คน ครูต้นแบบ จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้น 40 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ระยะที่ 2

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ระยะที่ 2 คือ รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ผู้วิจัยนำผลมาจากการวิจัยในระยะที่ 1 มาสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นรูปแบบจำลองในการพิจารณา โดยการจัดประชุมปฏิบัติการ (Workshops) เพื่อให้ผู้บริหารดีเด่น ครูผู้สอนดีเด่น ครูชำนาญการพิเศษ ครูแกนนำ และครูต้นแบบ ร่วมกันระดมสมองวิพากษ์รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์ระยะที่ 2 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือดังต่อไปนี้

2.1 กล้องถ่ายวิดีโอ

2.2 เทปบันทึกเสียง

2.3 กระดาษ

2.4 ปากกาเคมี

2.5 แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดประชุมปฏิบัติการ

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ระยะที่ 2

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ระยะที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

3.1 การสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

3.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินที่เกี่ยวข้องกับแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดประชุมปฏิบัติการ จากเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้าง

3.1.2 สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดประชุมปฏิบัติการ ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

เกณฑ์การให้คะแนน แบบประเมินด้านการพัฒนาครูดังนี้คือ

คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.00	หมายถึง	เหมาะสมดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	เหมาะสมดี
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	0.50 – 1.49	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
คะแนนเฉลี่ย	0.00 – 0.49	หมายถึง	ไม่เหมาะสม

3.1.3 นำแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดประชุมปฏิบัติการ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำ

3.1.4 นำแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดประชุมปฏิบัติการ ที่สร้างขึ้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและสอดคล้อง

3.1.5 นำคำถามแต่ละข้อที่ได้ มาวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC (เฟรชกู กิจระการ, 2542 : 141) จากนั้นพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป มาจัดพิมพ์เป็นแบบวัดวัดพฤติกรรมกรรมการเรียน ได้แบบวัดคุณลักษณะ ด้านวิชาชีพที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.64 – 1.00

3.1.6 นำแบบวัดพฤติกรรมกรรมการสอนที่สร้างขึ้นผ่านการตรวจสอบเชิงโครงสร้าง และเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอนจำนวน 30 คน ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย (รังสรรค์ สิงห์เสศ, 2551 : 141)

3.1.7 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดพฤติกรรมกรรมการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทั้งฉบับโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (Lee Joseph, 1970 : 161) มีค่าเท่ากับ .82

3.1.8 ผู้วิจัยนำแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไป พบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเดิม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จนได้รับความเห็นชอบ จึงนำไปจัดพิมพ์แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดประชุมปฏิบัติการ ฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

4. การดำเนินการในระยะที่ 2

4.1 วิเคราะห์แต่ละปัจจัยจากผลการวิจัยระยะที่ 1 พบปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อหาแนวทางในการพัฒนา

4.2 ผู้วิจัยกำหนดรูปแบบพร้อมกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมในการพัฒนาครู เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อใช้เป็นรูปแบบตัวอย่างในการพิจารณาดังนี้ 1) ประชุมเชิงปฏิบัติการ 2) ศึกษาดูงาน 3) ประชุมทบทวนความรู้ 4) ประเมินผล และ 5) สรุปผล

4.3 เปิดเวทีสาธารณะเพื่อให้ผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ร่วมกันแสวงหาวิพากษ์รูปแบบการพัฒนา เพื่อเสนอแนวทางการปรับปรุงรูปแบบการพัฒนา ใช้กระบวนการระดมสมอง (Brain Storming) ของกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 40 คน ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน จำเป็นต้องให้ทุกฝ่ายเข้าแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อวิพากษ์เสนอแนะรูปแบบการพัฒนา

4.4 ถอดข้อความจากการร่วมวิพากษ์และข้อเสนอแนะ การบันทึกภาพและเสียงเวทีสาธารณะทุกเนื้อหา

4.5 วิเคราะห์ข้อมูลจากการร่วมวิพากษ์และข้อเสนอแนะโดยการถอดข้อความนำมาประกอบการเทียบเคียงบริบทของการศึกษาแห่งชาติพร้อมทั้งกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคู เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูผู้สอน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21 บนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

5. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยระยะที่ 2

5.1 ผู้วิจัยวิเคราะห์การวิพากษ์และข้อเสนอแนะที่ได้จากการถอดข้อความว่าอยู่ในตัวแปรใด ที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 1 และจัดกลุ่ม

5.2 ผู้วิจัยวิเคราะห์กลุ่มการวิพากษ์และข้อเสนอแนะที่ได้จากการถอดข้อความ

5.3 ผู้วิจัยนำรูปแบบพร้อมกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมในการเพิ่มสมรรถนะครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูผู้สอนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคายเขต 21 ที่นำเสนอในเวทีสาธารณะ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะของแต่ละตัวแปร และนำผลวิเคราะห์กลุ่มการวิพากษ์และข้อเสนอแนะที่ได้จากการถอดข้อความมาปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6. การปรับปรุงรูปแบบการพัฒนา

นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ และข้อคิดเห็นจากการวิพากษ์รูปแบบด้านการเพิ่มสมรรถนะครูและรูปแบบคุณลักษณะด้านวิชาชีพ ของกลุ่มเป้าหมาย มาทำการวิเคราะห์ข้อความจากการวิพากษ์ มาทำการสรุปข้อเสนอแนะ และข้อวิพากษ์ เพื่อเลือกกิจกรรมที่เหมาะสม และมีความเป็นไปได้มาจัดทำรูปแบบการพัฒนาครูและรูปแบบคุณลักษณะด้านวิชาชีพเพื่อนำไปทดลองใช้กับครูผู้สอนกลุ่มทดลองต่อไป

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

จากการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21 พบประเด็นเชิงสาเหตุตามลำดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน มี 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านการเพิ่มสมรรถนะครูและปัจจัยด้านการสนับสนุนการทำงานของครู และผู้วิจัยได้นำปัจจัยทั้ง 2 ด้าน มาจัดสร้างรูปแบบ พร้อมทั้งกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมจากการมีส่วนร่วมมา กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 บนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

ก่อนการทดลองผู้วิจัยได้ไปสอบถามความสมัครใจเข้าร่วม โครงการจากโรงเรียนภายใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21 สหวิทยาเขตท่าบ่อ จำนวน 6 โรงเรียน ปรากฏว่ามีโรงเรียนที่ประสงค์เข้าร่วมทดลองทั้งหมด 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนถ่อนวิทยา และโรงเรียนเดื่อวิทยาคาร ผู้วิจัยต้องการ โรงเรียนละ 10 คน เป็นกลุ่มทดลอง พบว่ามีครูที่สมัครใจเข้าร่วมเต็ม 10 คนทั้ง 2 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 20 คน และผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. กำหนดกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลองในการวิจัยในระยะที่ 3 คือ ครูที่ทำการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญภายใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21 สหวิทยาเขตท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย ผู้วิจัยได้เลือกโรงเรียนดังกล่าวเป็นกลุ่มทดลองในการใช้รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยเหตุผลดังนี้

1.1 เป็นโรงเรียนที่มีความต้องการที่จะทดลอง

1.2 มีความพร้อมในด้านบุคลากรที่มีความต้องการและตั้งใจจริงที่จะทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.3 สถานที่ที่ไม่ไกลเกินไป เนื่องจากต้องมีการติดตามการใช้รูปแบบดังกล่าว ที่ทำการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ภายใน 1 ภาคเรียน เพื่อให้กลุ่มครูผู้สอนเข้าใจและสามารถ จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมให้จัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการประเมินรูปแบบที่ส่งผลต่อศักยภาพของรูปแบบการ พัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทั้ง 4 ด้านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คือ ครูสามารถจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูสามารถจัดการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ ครูมีพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 3

3.1 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.2 แบบวัดพฤติกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.3 แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.4 แบบประเมินความพึงพอใจในงานของครู

4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ระยะที่ 3

4.1 การสร้างแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

4.1.1 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับครูผู้สอนในจังหวัดหนองคาย ผู้วิจัยได้ สร้างเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

4.1.2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการออกข้อสอบเนื้อหาสาระของการจัดการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เทคนิคการเขียนข้อสอบ และการสร้างแบบทดสอบแบบ ปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก

4.1.3 นำข้อมูลมาสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ชนิด 4 ตัวเลือก

4.1.4 สร้างแบบทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ แบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก โดยเน้นความรู้ ความสามารถ การนำไปใช้ และ การคิดวิเคราะห์

ตัวอย่างแบบทดสอบความรู้ เรื่องการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย X ทับข้อ ก ข ค หรือ ง ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

0 มนุษย์สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ต้องใช้อะไร

ก. หู ตา จมูก

ข. ลึ้น กาย ใจ

ค. ประสบสัมผัส

ง. สมองและระบบประสาทสัมผัส

4.1.5 นำเครื่องมือที่สร้างให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบภาษาของเนื้อหาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.1.6 นำเครื่องมือที่ใช้ในการปรับปรุงแล้วแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขข้อความ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความครอบคลุมของเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4.1.7 นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC (เผชิญ กิจระการ. 2542 : 141) จากนั้นพิจารณาคัดเลือก ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.69 - 1.00

4.1.8 นำแบบทดสอบความรู้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูผู้สอนในจังหวัดหนองคายซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน แล้วหาความเชื่อมั่นโดย Kuder - richardson KR₂₀ มีค่าเท่ากับ 0.82 และนำมาหาค่าอำนาจจำแนก (r) ซึ่งมีค่าระหว่าง 0.40 – 1.00 ความยากง่ายของแบบทดสอบเป็นรายข้อ (p) ระหว่าง 0.40 – 0.65

4.1.9 นำแบบทดสอบที่ได้มาตรฐานแล้วไปทดสอบก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม การให้คะแนนแต่ละข้อ มีเกณฑ์ ดังนี้

การให้คะแนนถ้าตอบถูก	ให้	1	คะแนน
ถ้าตอบผิด หรือไม่ตอบ	ให้	0	คะแนน

4.2 แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแบบประเมิน ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับใช้และพัฒนาเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ และนำมาปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับบริบทในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98

4.3 สร้างแบบประเมินพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีขั้นตอนดังนี้

4.3.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อย่างถูกต้อง

4.3.2 สร้างแบบวัดพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเขียนคำถามให้สอดคล้องกับตัวแปรในแบบวัดการสนับสนุนการทำงานของครู จำนวน 20 ข้อ ลักษณะแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณ 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เป็นประจำ	ให้	5	คะแนน
บ่อย ๆ	ให้	4	คะแนน
ค่อนข้างบ่อย	ให้	3	คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เคยเกิด	ให้	1	คะแนน

4.3.3 นำแบบประเมินพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4.3.4 นำแบบประเมินพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่ปรับปรุงแล้วแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจของครูแต่ละข้อ

4.3.5 นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC (เผชิญ กิจระการ, 2542 : 141) จากนั้นพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป มาจัดพิมพ์เป็นแบบประเมินพฤติกรรมการเรียน ได้แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.65 – 1.00

4.3.6 นำแบบประเมินพฤติกรรมการสอนที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบเชิงโครงสร้าง และเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอน จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง (รังสรรค์ สิงหเลิศ, 2551 : 141)

4.3.7 นำข้อมูลวิเคราะห์อำนาจจำแนกรายข้อใช้เทคนิค (Item - total Correlation) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม ของแบบวัดพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีค่า 0.48 – 0.90

4.3.8 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (Lee Joseph. 1970 : 161) มีค่าเท่ากับ .98

4.3.9 ผู้วิจัยนำแบบประเมินพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจนได้รับความเห็นชอบ จึงนำไปจัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจในงานของครู ฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

4.4 แบบวัดความพึงพอใจในงานของครู เป็นแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

4.4.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดความพึงพอใจในงานของครูอย่างถูกต้อง

4.4.2 สร้างแบบวัดความพึงพอใจในงานของครู โดยเขียนคำถามให้สอดคล้องกับตัวแปรในแบบวัดความพึงพอใจในงานของครู จำนวน 20 ข้อ ลักษณะแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณ 5 ระดับ ตามแบบ Likert Scale เป็นคำถามเชิงบวก (Positive) ทั้งหมดในแต่ละคำถาม ให้มีน้ำหนักคะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

4.4.3 นำแบบวัดความพึงพอใจในงานของครู เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4.4.4 นำแบบวัดความพึงพอใจในงานของครูที่ปรับปรุงแล้วแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจของครูแต่ละข้อ

4.4.5 นำผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC (เผชิญ กิจระการ. 2542 : 141) จากนั้นพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป มาจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60 – 1.00

4.4.6 นำแบบวัดความพึงพอใจในงานของครูที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบเชิงโครงสร้างและเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอนจำนวน 30 คน ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย (ริงสรณ์ สิงห์เสศ. 2551 : 141)

4.4.7 นำข้อมูลวิเคราะห์อำนาจจำแนกรายข้อใช้เทคนิค (Item - total Correlation) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม ของแบบวัดความพึงพอใจในงานของครูมีค่าเท่ากับ 0.45 – 0.80

4.4.8 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจในงานของครู ที่ฉบับโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (Lee Joseph, 1970 : 161) มีค่าเท่ากับ 0.82

4.4.9 ผู้วิจัยนำแบบวัดความพึงพอใจในงานของครู ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจนได้รับความเห็นชอบ จึงนำไปจัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจในงานของครู ฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญดำเนินการดังนี้

5.1.1 นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคายเขต 21 ไปยังโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายสหวิทยาเขตท่าบ่อ เพื่อขอความร่วมมือในการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5.1.2 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยได้เชิญครูกลุ่มทดลองจาก 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนถ่อนวิทยา จำนวน 10 คน โรงเรียนเดื่อวิทยาคาร จำนวน 10 คน รวม 20 คน ซึ่งสมัครใจเข้าร่วมทดลอง

5.1.3 ผู้วิจัย ได้แจกแบบทดสอบให้กับครูกลุ่มทดลอง ทำข้อสอบและเก็บรวบรวมแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน เก็บรวบรวมคะแนนไว้เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนทดสอบหลังทดลองต่อไป

5.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูกลุ่มทดลอง โดยสอบถามนักเรียนผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

5.2.1 ก่อนทดลองผู้วิจัยได้ให้ผู้ช่วยวิจัยนำแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไปให้นักเรียน ในโรงเรียนที่สมัครใจเข้าร่วมทดลองทั้ง 2 โรงเรียน

5.2.2 แจกแบบสังเกตพฤติกรรม ให้นักเรียนตอบแบบสังเกตพฤติกรรม ทำการตรวจให้คะแนน และเก็บรวบรวมคะแนนไว้เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนหลังทดลองต่อไป

5.3 การเก็บรวบรวมคะแนนแบบประเมินคุณภาพ ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5.3.1 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยก่อนทำการทดลองของผู้วิจัยได้เชิญครูกลุ่มทดลองจาก 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนก่อน จำนวน 10 คน และ โรงเรียนเคอวิทยาการ จำนวน 10 คน รวม 20 คน ซึ่งสมัครใจเข้าร่วมทดลอง

5.3.2 ผู้วิจัยได้แจกแบบประเมินคุณภาพของแผนให้กับครูกลุ่มทดลอง และเก็บรวบรวมแบบประเมินคุณภาพของแผน แล้วทำการตรวจให้คะแนน เก็บรวบรวมคะแนนไว้เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนทดสอบหลังทดลองต่อไป

5.4 การเก็บรวบรวมแบบประเมินพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5.4.1 ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไปให้ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนประเมินพฤติกรรมการสอนของครู แล้วรวบรวมข้อมูล และเก็บคะแนนไว้เพื่อนำไปทำการตรวจสอบว่าครูมีพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญหรือไม่ อย่างไร เพื่อหาแนวทางปรับปรุงและพัฒนาครูอย่างยั่งยืนต่อไป

5.5 การเก็บรวบรวมแบบประเมินความพึงพอใจในงานของครู

5.5.1 ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินความพึงพอใจในงานของครูจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ไปประเมิน แล้วรวบรวมข้อมูล และเก็บคะแนนไว้เพื่อนำไปทำการตรวจสอบว่าครูมีความพึงพอใจในงานของครูหรือไม่ อย่างไร เพื่อหาแนวทางปรับปรุงและพัฒนาครูอย่างยั่งยืนต่อไป

6. วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการในขั้นตอนนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) โดยมีแบบแผนการวิจัยแบบ One - group Pretest – posttest Design ซึ่งมีแบบแผนการวิจัย ดังนี้

0_1 -----X----- 0_2

เมื่อ	0_1	แทน	การทดสอบก่อนการตรวจ
	X	แทน	การทำการทดลอง
	0_2	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง

โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

6.1 เลือกกลุ่มทดลองในการดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมให้จัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21 สหวิทยาเขตท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย

6.2 ทำการเก็บข้อมูลก่อนทดลองกับกลุ่มทดลองเป็นการทดสอบก่อนทดลอง (Pre - test)

6.3 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมให้จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

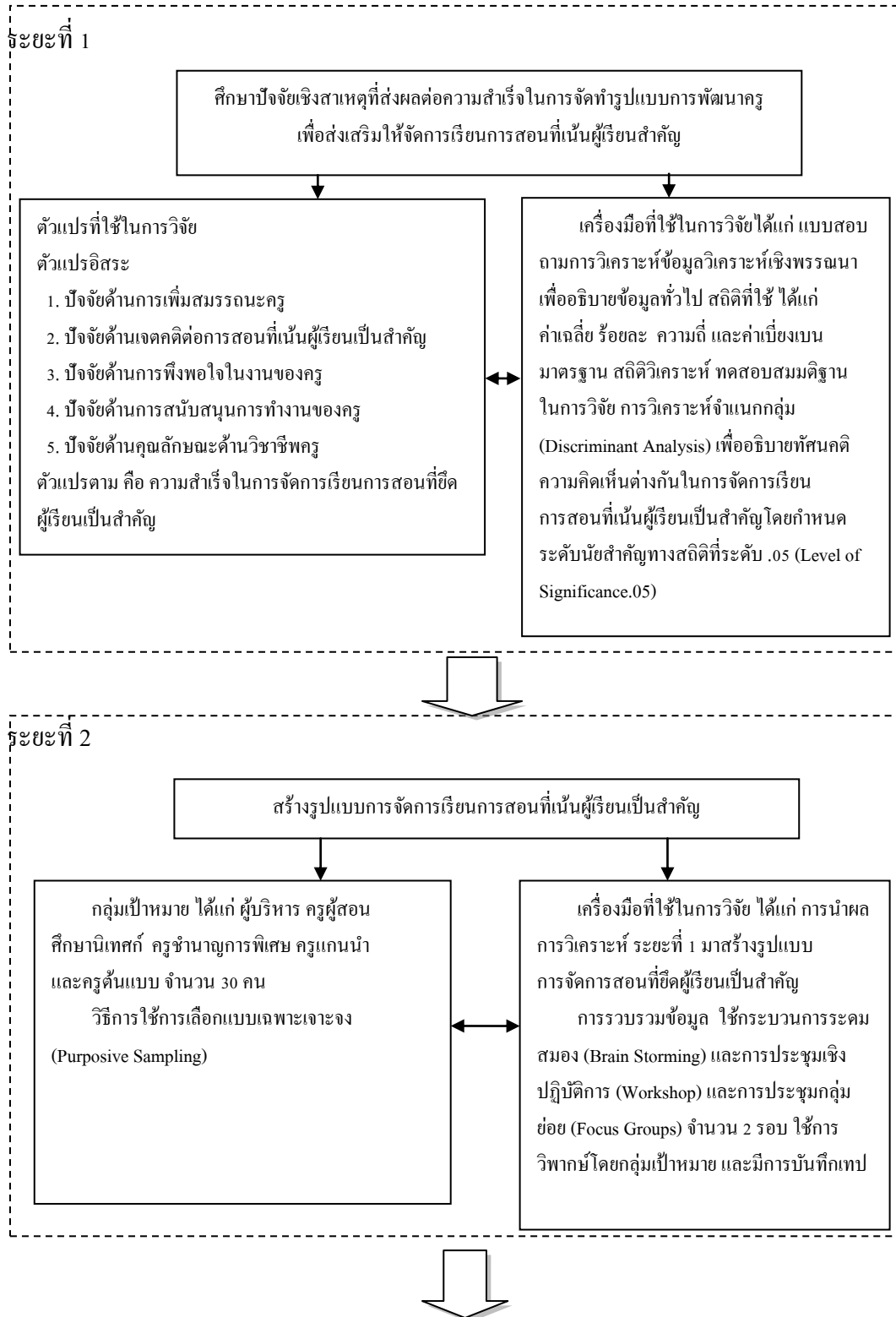
6.4 ทำการเก็บข้อมูลหลังการทดลองกับกลุ่มทดลองเป็นการทดสอบหลังทดลอง (Post-test)

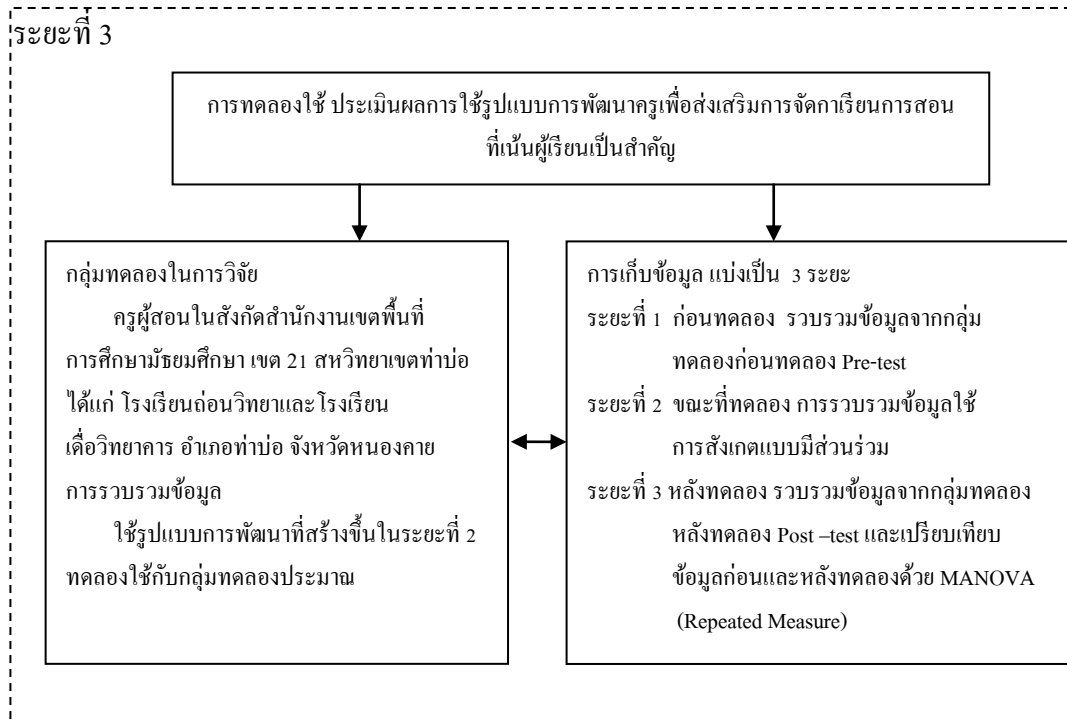
6.5 นำผลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลแล้วสรุปผลการดำเนินการ

7. ประเมินผลรูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมให้จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การประเมินผลรูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมให้จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในระยะที่ 3 ซึ่งเป็นการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่ปรับปรุงแล้วมาทดลองใช้กับกลุ่มครูผู้สอนที่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21 สหวิทยาเขตท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย จากนั้นนำผลการทดลองที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ระยะที่ 3 โดยเปรียบเทียบข้อมูลก่อนและหลังทดลองด้วย MANOVA (Repeated Measure)

8. กระบวนการวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดำเนินการตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 4 ลำดับขั้นตอนการวิจัย